

POLECANIE (2) *sb n*

polecanie (2), [**policanie**].

o oraz a jasne; pierwsze e pochylone, końcowe z tekstów nie oznaczających é.

sg [*N* policani(e).] ◇ *G* polecania (1). ◇ *A* polecani(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powierzenie, oddawanie w opiekę (2) : Iezus miły gdy wzrzál matkę tak placzącą krwawyma oczyma/ rozżáliwłfy sie iéy rzékl k niey trzecie flowo/ które zowiémy poléztaniá/ s placzem wielkim/ a głósem niemalim *OpecŻyw* 148.

polecanie czyje (1): O Pánie IEzu Chryśte/ [...] wípomni ná prácowite polecánie twoie/ ktorymeśOycu [!] duchá twego oddawał *LatHar* 300.

[*Wyrażenie*: »policanie do Boga Ojca«: Polýczanýe do boga oýcza. *ModlKonst* 170.]

Synonimy: oddawanie, poruczanie.

Cf **POLECAĆ**

KO